

RENS, Robert (Geraardsbergen 27 augustus 1901 – Geraardsbergen 13 februari 1994).

Behaalde in 1926 het diploma van doctor in de rechten en van kandidaat notaris aan de Université libre de Bruxelles (ULB). In datzelfde jaar werd Rens advocaat bij het hof van beroep in Brussel. Hij keerde in 1932 als assistent terug naar de ULB en werd in de daaropvolgende twee jaar belast met de verschillende praktijkcursussen in het Nederlands die de ULB inrichtte om haar studenten te laten voldoen aan de **taalwetgeving**. Rens was wegens zijn tact en begaafdheid tevens de aangewezen persoon om deel uit te maken van de commissie ter voorbereiding van een Nederlandstalige afdeling van de faculteit rechten, samen met de professoren René Marcq en Eugène Soudan. Binnen de ULB verdedigden deze professoren de idee van een gedeeltelijke verdubbeling van de opleiding met het doel een Vlaamse vrijzinnige tweetalige elite te creëren. Het verslag van de commissie leidde in 1935 tot de inrichting van het Nederlandstalige doctoraat in de rechten; het was bovendien aan Rens persoonlijk te danken dat het notariaat het jaar daarop ook verdubbeld werd. Aangezien dit de eerste Nederlandstalige diploma's waren die de universiteit zou afleveren, was hiermee de stap naar de verdubbeling van de ULB definitief gezet.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog weigerde Rens, na schorsing van de leergangen door de raad van beheer, in te gaan op het verzoek van de Duitse commissaris Ipsen, om zijn onderwijs te hervatten. Hij kreeg op 31 januari 1942 het verbod zich met wetenschappelijke vorming van zijn studenten, onder welke vorm ook (zelfs privaatlessen), bezig te

houden. Niettegenstaande dit verbod zette hij zijn leergangen clandestien verder. Hij werd echter verklikt en in november 1942 door de Gestapo aangehouden. Hij verbleef acht dagen als gijzelaar voor de stad Brussel in de gevangenis te Sint-Gillis en daarna tot einde maart 1943 in de citadel van Hoei. Nadien schreef hij clandestien studenten in als bedienden op zijn notariskantoor zodat hij hen kon voorbereiden op de Centrale Examencommissie. Na de oorlog bekleedde Rens diverse belangrijke functies bij de Kamer en ook de Federatie der Notarissen, waarvan hij van 1954 tot 1957 vice-voorzitter was. Hij werd tevens burgemeester van Geeraardsbergen (1953-1958) voor de plaatselijke liberale partij.

Rens bekleedde als decaan van de faculteit Rechten (ULB) van 1967 tot 1969 – op een ogenblik dat de universitaire wereld drastisch gewijzigd werd door de strijd voor Vlaamse leergangen en de strijd voor verdubbeling en splitsing – een sleutelpositie. Door zijn ervaring op het gebied van de verdubbeling en zijn diplomatieke gaven slaagde hij erin verschillende hooggeplaatsten voor de splitsing van de universiteit te winnen. Zelf koos hij voor de Vrije Universiteit Brussel en werd de eerste decaan van de faculteit rechten (1969-1971).

FRANK SCHEELINGS